Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 12, 2018

Nummer 12, 2018

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2018:2157 07-06-2018
Ooststellingswerf/handhaving
Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:5132 01-06-2018
GS Limburg/omgevingsvergunning
Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:2235 18-05-2018
Amersfoort/omgevingsvergunning
Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:2295 15-05-2018
Staatssecretaris V en J/intrekking jachtakte

Raad van State

Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1870 06-06-2018
Krimpenerwaard/weigering omgevingsvergunning proefboring
Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1871 06-06-2018
Amsterdam/omgevingsvergunning monument
Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1798 30-05-2018
Texel/bestemmingsplan 'Reparatieplan Buitengebied'
Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1779 30-05-2018
Ede/bestemmingsplan 'Partiële herziening Natuurgebied Veluwe Ede 2016'
Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1767 30-05-2018
Tilburg/weigering om omgevingsvergunning te verlenen
Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1697 23-05-2018
Amsterdam/omgevingsvergunning
Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1620 16-05-2018
Lansingerland en Zoetermeer/omgevingsvergunning
Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1628 16-05-2018
Tiel/omgevingsvergunning bouwen

RECHTSPRAAK

Ooststellingswerf/handhaving

Handhaving. Pluimveebedrijf. Uitloopschuiven. Kozijnen en kozijninvullingen.

In dit geval is niet aannemelijk gemaakt dat de in de stal aangebrachte uitloopschuiven niet aangemerkt kunnen worden als kozijn, kozijninvulling of gevelpaneel. Hierbij is in aanmerking genomen dat volgens de nota van toelichting bij het Bor in artikel 2, aanhef en onderdeel 7, van bijlage II van het Bor een verruiming heeft plaatsgevonden ten opzichte van het Besluit bouwvergunningsvrije en licht bouwvergunningplichtige bouwwerken (Bblb) opgenomen regeling, in zoverre dat het niet uitsluitend hoeft te gaan om het veranderen van bestaande kozijnen, kozijninvullingen of gevelpanelen, maar dat ook nieuwe kozijnen, kozijninvullingen of gevelpanelen ingevolge de nieuwe regeling kunnen worden geplaatst. In verband hiermee is de eis dat de bestaande gevelopening niet mag wijzigen, komen te vervallen (Stb. 2010, 143, p. 148). Voor zover verzoekers verwijzen naar de uitspraken van 29 mei 2013 en 27 januari 2016 van de ABRvS, kenbaar uit ECLI:NL:RVS:2013:CA1314 respectievelijk ECLI:NL:RVS:2016:162, wijst de voorzieningenrechter erop dat die uitspraken in dit geval onverkorte toepassing missen, aangezien het in die gevallen, anders dan thans aan de orde, ging om een glazen achtergevel die een groot deel van de gehele achtergevel beslaat en om een aangebrachte stuclaag op de gevel.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland
Datum uitspraak: 07-06-2018
ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2018:2157
Zaaknummer: LEE 18/1123 en 18/1407
Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel a Wabo, 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel c Wabo en 2 aanhef en onderdeel 7 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Staatssecretaris V en J/intrekking jachtakte

Intrekking jachtakte. Onbevoegdheid bestuursrechter met inwerkingtreding Wnb. Wetsgeschiedenis en wetsvoorstel in voorbereiding. Omissie en herstellen rechtsbescherming.

Op grond van artikel 8:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit als bedoeld in artikel 1 van de bij deze wet behorende Bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak. Tot de inwerkingtreding van de Wet natuurbescherming (Wnb) op 1 januari 2017 was de bestuursrechter bevoegd om in eerste aanleg te oordelen over beroepen waarbij op grond van artikel 41, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Flora- en Faunawet (Ffw) de jachtakte van een betrokkene werd ingetrokken. Op 1 januari 2017 is de Wnb in werking getreden. De jachtakte van eiser is bij het primaire besluit ingetrokken op grond van het bepaalde in artikel 5.4, vierde lid, aanhef en onderdeel c, van de Wnb. Artikel 5.4, vierde lid, aanhef en onderdeel c, van de Wnb is gelijkluidend aan artikel 41, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Ffw. In artikel 1 van de in bijlage 2 van de Awb vastgelegde Bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak is bepaald dat geen beroep kan worden ingesteld tegen besluiten die zijn genomen op grond van artikel 5.4, vierde lid, van de Wnb, ingeval de jachtakte is geweigerd of ingetrokken of mede is geweigerd of ingetrokken om redenen als bedoeld in artikel 5.4, vierde lid, onderdeel c, Wnb. Strikte toepassing van deze bijlage leidt ertoe dat eiser geen beroep kan instellen bij de bestuursrechter tegen het door hem in deze zaak bestreden besluit en dat de bestuursrechter onbevoegd zou zijn om het beroep van eiser inhoudelijk te beoordelen.

Partijen hebben zich uitgelaten over de bevoegdheid van de bestuursrechter. Volgens verweerder is de plaatsing van artikel 5.4, vierde lid, van de Wnb op de hiervoor bedoelde lijst per vergissing gebeurd. Het was nimmer de bedoeling van de wetgever dat in zaken zoals onderhavige geen beroep bij de bestuursrechter meer mogelijk zou zijn. Daarom is de wetgever deze lijst aan het aanpassen en zal artikel 5.4, vierde lid, van de Wnb van de lijst worden verwijderd. De rechtbank overweegt dat voordat artikel 5.4, vierde lid, van de Wnb op de lijst werd opgenomen, beroep bij de bestuursrechter in zaken zoals onderhavige wel mogelijk was. In de wetsgeschiedenis bij de totstandkoming van Wnb is geen enkele

aanwijzing te vinden voor een oogmerk tot wijziging van de rechtsbescherming. Het ministerie van Justitie en Veiligheid heeft het wetsvoorstel 'Verbeteringen in enkele wetten van het Ministerie van Justitie en Veiligheid' (Verzamelwet Justitie en Veiligheid 2018) in voorbereiding. Op grond van artikel II, onderdeel B, van dit wetsvoorstel wordt de in bijlage 2 van de Awb vastgelegde Bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak gewijzigd, waarbij de zinsneden met betrekking tot de Wnb vervallen. In de memorie van toelichting bij dit wetsvoorstel is hierover opgemerkt dat de hiervoor beschreven, eerder bestaande mogelijkheid om bij besluiten zoals hier aan de orde beroep in te stellen bij de bestuursrechter, per abuis is uitgesloten met de inwerkingtreding van de Wnb (*Kamerstukken II* 2017/18, 34887, 3, p. 3). De rechtbank vindt hierin steun voor verweerders standpunt dat sprake is van een omissie en stelt aldus vast dat inmiddels stappen worden ondernomen om de wijziging van de rechtsbescherming te herstellen. De rechtbank ziet hierin voldoende grond om zich bevoegd te achten op het beroep van eiser te beslissen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland
Datum uitspraak: 15-05-2018
ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:2295
Zaaknummer: UTR 17/2928
Wetsartikelen: 8:5 lid 1 Awb, 41 lid 1 aanhef en onderdeel c Ffw en 5.4 lid 4 aanhef en onderdeel c Wnb

RECHTSPRAAK

Krimpenerwaard/weigering omgevingsvergunning proefboring

Proefboring. Verklaring van geen bedenkingen. Bouwen en gebruiken. Boorgat en boorkelder. Provinciaal en gemeentelijk beleid. Bodemdaling. Ruimtelijke uitstraling boortoren. Aantasting open en agararisch karakter gebied. Kleineveldenbeleid.

Het aanleggen van een boorgat zoals hier aan de orde is zo'n tijdelijke werkzaamheid. De daarbij gebruikte tijdelijke boorinstallatie is, anders dan het gemeentebestuur in de schriftelijke uiteenzetting en ter zitting betoogt, een hulpconstructie die functioneel is voor deze werkzaamheden. Gelet hierop ziet de door Vermilion gevraagde vergunning niet op het in strijd met het bestemmingsplan gebruiken van de boorinstallatie. Voor dat gebruik is geen vergunning vereist. Dat het boren van het boorgat zonder vergunning voor afwijking van het bestemmingsplan kan plaatsvinden, laat onverlet dat wel vergunning is vereist voor het realiseren van een verhard terrein met de boorkelder ten behoeve van het aanleggen van het boorgat, en het daarna aanwezig zijn van deze mijnbouwlocatie.

Vermilion betoogt ook terecht dat de rechtbank miskent dat de gemeenteraad bij zijn geweigerde verklaring de gevolgen van gaswinning heeft betrokken. Uit de geweigerde verklaring blijkt dat de gevolgen van de gaswinning – het risico op bodemdaling daardoor – een van de redenen is om verlening van de vergunning in strijd met een goede ruimtelijke ordening te achten. Deze gevolgen zijn ten onrechte bij de beoordeling betrokken. Zoals de Afdeling in een vergelijkbaar geval heeft geoordeeld maakt de enkele omstandigheid dat het de bedoeling is om, als bij de proefboring gas wordt aangetroffen, tot gaswinning over te gaan niet dat de gaswinning ook deel uitmaakt van de aanvraag en van de vergunning.

Iin de geweigerde verklaring van geen bedenkingen is terecht geconcludeerd dat het inrichten van de locatie van Vermilion niet in overeenstemming is met de in het provinciale en het gemeentelijke ruimtelijke beleid nagestreefde ruimtelijke ontwikkelingen voor deze locatie. Het gemeentebestuur heeft ter zitting benadrukt dat voor dit gebied al zeer lang consequent het beleid wordt gevoerd om verstoring van het open en agrarische karakter tegen te gaan en

om dit karakter zo veel mogelijk te versterken. Het belang van het gebied blijkt, zo heeft het gemeentebestuur ter zitting verder benadrukt, ook uit het feit dat het door de provincie is aangewezen als milieubeschermingsgebied voor stilte. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het met het kleineveldenbeleid nagestreefde algemene belang de afweging van gemeentebesturen bij de invulling van een goede ruimtelijke ordening niet zodanig inperkt, dat geen ruimte meer bestaat voor eigen beleid en eigen standpunten in het kader van een goede ruimtelijke ordening.

Instantie: Raad van State
Datum uitspraak: 06-06-2018
ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1870
Zaaknummer: 201704631/1/A1
Wetsartikelen: 2.20a Wabo

RECHTSPRAAK

Amsterdam/omgevingsvergunning monument

Bed and Breakfast in rijksmonument. Uitgebreide of reguliere voorbereidingsprocedure. Van rechtswege verleende omgevingsvergunning. Bekendmaking.

Uit de aanvraag van 2 oktober 2015 blijkt niet dat appellant tevens heeft beoogd een aanvraag om omgevingsvergunning in te dienen voor de activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onderdeel f, van de Wabo. Zo heeft appellant in de aanvraag vermeld dat hij heeft besloten om nu een tweede aanvraag in te dienen voor het onderdeel gebruik en dat het gebruik waarvoor hij omgevingsvergunning heeft aangevraagd in strijd is met de regels wat betreft ruimtelijke ordening, te weten het bestemmingsplan. Voor het wijzigen van het gebruik van het pand kan met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onderdeel a, onderdeel 2°, van de Wabo gelezen in verbinding met artikel 4, aanhef en onderdeel 9, van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht omgevingsvergunning worden verleend. Dit betekent dat, daargelaten of voor het in gebruik nemen van het rijksmonument als Bed and Breakfast tevens een toestemming als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onderdeel f, van de Wabo is vereist, anders dan de rechtbank heeft overwogen, op de voorliggende aanvraag de reguliere voorbereidingsprocedure van toepassing is en niet de uitgebreide voorbereidingsprocedure. De aanvraag ziet immers uitsluitend op de activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wabo.

Instantie: Raad van State
Datum uitspraak: 06-06-2018
ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1871
Zaaknummer: 201704721/1/A1
Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel c Wabo, 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel f, Wabo, 2.7 lid 1 Wabo, 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 2° Wabo, 3.9 lid 3 Wabo, 4 aanhef en onder 9 bijlage II Bor, 3.2 Regeling omgevingsrecht, 4:20b lid 1 Awb en 4:20c lid 1 Awb

RECHTSPRAAK

GS Limburg/omgevingsvergunning

Omgevingsvergunning. Twee kunstwerken (turbo)rotonde. Evidente privaatrechtelijke belemmering. Erfdienstbaarheid. Omschrijving en bewoordingen akte van vestiging.

Uit vaste rechtspraak van de Afdeling volgt dat voor het oordeel door de bestuursrechter dat een privaatrechtelijke belemmering aan de verlening van een omgevingsvergunning met toepassing van artikel 2.12 van de Wabo in de weg staat, slechts aanleiding is wanneer deze belemmering een evident karakter heeft. De burgerlijke rechter is namelijk de eerst aangewezene om de vraag te beantwoorden of een privaatrechtelijke belemmering in de weg staat aan de uitvoering van een activiteit (zie bijvoorbeeld ABRvS 11 mei 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1274).

In de akte van 22 november 1938 staat het volgende opgenomen: 'Ten nutte van het overblijvende gedeelte van het perceel Nuth, sectie A no. 1727 en ten laste van de verkochte strook van dat perceel wordt gevestigd de verplichting van op deze strook een eventuele autosnelweg of ander werk met de kruin niet hooger te leggen dan 78 meter + NAP.' Tussen partijen is niet in geschil dat verzoeker eigenaar is van het heersende erf en dat het dienende erf, waar de erfdienstbaarheid (onder meer) op ziet, zich bevindt op de gronden waar de kunstwerken zijn voorzien. Evenmin is in geschil dat met verwezenlijking van het onderhavige bouwplan de in de akte toegestane hoogte van 78 meter boven NAP wordt overschreden. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter is sprake van een privaatrechtelijke belemmering met een evident karakter die aan het verlenen van de omgevingsvergunning in de weg staat. Voor de beoordeling of de op het betrokken perceel gevestigde erfdienstbaarheid een evidente privaatrechtelijke belemmering is, zijn de omschrijving in de akte van vestiging en de daarin gebruikte bewoordingen van belang. Nu in de akte concreet is opgenomen hoe hoog de autosnelweg dan wel een ander werk (zoals bijvoorbeeld onderhavige kunstwerken) dient te zijn, namelijk niet hoger dan 78 meter boven NAP, en deze bewoordingen naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter, niet voor meerderlei uitleg vatbaar zijn, bestaat geen ruimte om hiervan af te wijken. Dat het zicht op de kunstwerken mogelijk wordt beperkt door andere (reeds vergunde) werken en dat bij de

civiele rechter mogelijk kan worden verzocht om opheffing van de erfdienstbaarheid, maakt het voorgaande niet anders.

Instantie: Rechtbank Limburg
Datum uitspraak: 01-06-2018
ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:5132
Zaaknummer: AWB 18/923
Wetsartikelen: 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 1° Wabo en 8:81 lid 1 Awb

RECHTSPRAAK

Tilburg/weigering om omgevingsvergunning te verlenen

Afwijking van het beginsel om ten tijde van het besluit op bezwaar te toetsen aan het dan geldende beleid. Strijd met bestemmingsplan.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen heeft bij het nemen van een besluit als uitgangspunt te gelden dat het recht moet worden toegepast zoals dat op dat moment geldt. Dit geldt eveneens voor beleidsregels. Wel kan in bijzondere gevallen van dit uitgangspunt worden afgeweken. Van een dergelijk bijzonder geval zal bijvoorbeeld sprake kunnen zijn indien in rechte is vastgesteld dat het eerdere besluit in strijd met het oude beleid een weigering inhoudt en dat besluit vernietigd is teneinde het beleid op de juiste wijze toe te passen. Omdat het college ten tijde van het nemen van het besluit van 24 december 2013 een vaste gedragslijn hanteerde overeenkomstig de bij besluit van 6 februari 2014 vastgestelde beleidsregels kamerverhuur en er op grond daarvan geen grond bestond om de omzettingsvergunning te weigeren, is de Afdeling in dit geval van oordeel dat het college de aanvraag van appellant diende te beoordelen aan de hand van deze vaste gedragslijn. Omdat het college de aanvraag ten onrechte heeft getoetst aan de bij besluit van 10 juni 2016 vastgestelde beleidsregels 2016, komt het besluit van 31 juli 2017 in zoverre voor vernietiging in aanmerking.

Instantie: Raad van State
Datum uitspraak: 30-05-2018
ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1767
Zaaknummer: 201703775/1/A1

RECHTSPRAAK

Ede/bestemmingsplan 'Partiële herziening Natuurgebied Veluwe Ede 2016'

Ontvankelijkheid. Verzoek om planherziening.

Het perceel van appellante maakt deel uit van het bestemmingsplan 'Natuurgebied Veluwe Ede gemeente 2013' waarvan het voorliggende bestemmingsplan een herziening is. Het betoog van appellante strekt ertoe dat haar perceel ten onrechte niet is meegenomen in de planherziening. Gelet hierop heeft zij een rechtstreeks bij het bestreden bestemmingsplan betrokken belang en moet zij als belanghebbende worden aangemerkt.

De raad dient bij de vaststelling van een bestemmingsplan rekening te houden met een particulier initiatief betreffende ruimtelijke ontwikkelingen, voor zover dat initiatief voldoende concreet is, tijdig kenbaar is gemaakt en ten tijde van de vaststelling van het plan op basis van de op dat moment bekende gegevens de ruimtelijke aanvaardbaarheid daarvan kan worden beoordeeld. De raad mocht zich niet aan deze verplichting onttrekken met de enkele stelling dat hij het plan uitsluitend heeft vastgesteld met het oog op het aanbrengen van kleine aanpassingen en reparaties. Aan appellante sub 1 mocht ook niet worden tegengeworpen dat zij haar verzoek niet via een aparte aanmeldingsprocedure op de gemeentelijke website kenbaar heeft gemaakt. Het indienen van een verzoek in een zienswijze is een passende en gebruikelijke manier om een ruimtelijk initiatief kenbaar te maken.

Instantie: Raad van State
Datum uitspraak: 30-05-2018
ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1779
Zaaknummer: 201706978/1/R1
Wetsartikelen: 1:2 Awb en 8:1 Awb

RECHTSPRAAK

Amersfoort/omgevingsvergunning

Omgevingsvergunning. Lichtmasten voetbalveld. Gebonden bevoegdheid. Nadere eisen in bestemmingsplan. Jurisprudentie Afdeling ook van toepassing op bouwaanvragen Wabo.

In dit geval is een vergunning verleend voor de activiteit bouwen, waarbij artikel 2.10 van de Wabo het toepasselijke toetsingskader vormt. De in dit artikel vermelde weigeringsgronden zijn limitatief en imperatief van aard. Dit betekent dat als de in artikel 2.10, eerste lid, van de Wabo genoemde weigeringsgronden zich niet voordoen, de omgevingsvergunning voor bouwen moet worden verleend (zie bijvoorbeeld ABRvS 19 augustus 2015, ECLI:NL:RVS:2015:2649). Die weigeringsgronden doen zich onder meer voor wanneer het bouwplan in strijd is met het bestemmingsplan. Bij toepassing van dit stelsel komt men aan onderzoek en afweging van de bij de omgevingsvergunning betrokken belangen niet toe. Afweging van de betrokken belangen komt echter wel aan de orde indien bij het bestemmingsplan aan burgemeester en wethouders een discretionaire bevoegdheid is toegekend tot het stellen van nadere eisen. In die situatie gaat beantwoording van de vraag of al dan niet van de bestaande bevoegdheid gebruik zal worden gemaakt vooraf aan de op zichzelf gebonden beslissing op de aanvraag om omgevingsvergunning. De rechtbank verwijst in dit kader naar de uitspraak van de ABRvS van 23 oktober 2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE9175, die zij ook van toepassing acht op bouwaanvragen waarop de Wabo van toepassing is.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland
Datum uitspraak: 18-05-2018
ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:2235
Zaaknummer: UTR 17/3278-T
Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel a Wabo, 2.10 lid 1 Wabo en 3.6 lid 1 onderdeel d Wro

RECHTSPRAAK

Texel/bestemmingsplan ‘Reparatieplan Buitengebied’

Plattelandswoning. Tuinbestemming in combinatie met milieuzone-bufferzone. Milieugevoelige bebouwing. Begrip erf. Vergunningvrij bouwen.

Met een bufferzone is beoogd via een bouwverbod bebouwing in de bufferzone onmogelijk te maken, gelet op de milieugevolgen die exploitatie van een agrarisch bedrijf op het naastgelegen agrarisch bouwblok voor gronden in de bufferzone kan hebben. De Afdeling begrijpt deze regeling aldus dat met deze planregeling bedoeld is de inrichting van het erf ten dienste van het gebruik van het hoofdgebouw te verbieden, zodat de bepalingen, die vergunningvrij bouwen in de zin van artikel 2 van bijlage II van het Bor mogelijk maken, niet van toepassing zijn. De in voormeld artikel 27 gestelde beperking aan het bebouwen van de gronden die deel uitmaken van de bufferzone, is van dien aard dat het gedeelte van het perceel met de bestemming ‘Tuin’ waarop de aanduiding voor de bufferzone rust, niet kan worden aangemerkt als erf in de zin van artikel 1 van bijlage II van het Bor. Het betreffende perceelgedeelte kan, nu het geen erf betreft, evenmin als ‘achtererfgebied’ als bedoeld in die bepaling worden aangemerkt. Milieugevoelige bebouwing kan derhalve niet als een op de grond staand bijbehorend bouwwerk in achtererfgebied vergunningvrij worden opgericht op de binnen de bufferzone vallende gronden.

De raad heeft met de in het reparatieplan opgenomen bufferzone beoogd om ter voorkoming van onevenredige aantasting van het woon- en leefklimaat bebouwing binnen een afstand van 50 m vanaf de grens van het agrarische bouwvlak op het nabijgelegen perceel uit te sluiten. De op de verbeelding opgenomen bufferzone strekt zich evenwel, in strijd met dat oogmerk, niet uit over de gronden binnen de tuinbestemming ten zuiden van het plandeel waaraan de aanduiding voor de bufferzone is toegekend en die zijn gelegen binnen een afstand van 50 m, gemeten vanaf de zuidoostelijke hoek van het agrarische bouwvlak. Gelet hierop is het bestreden besluit in zoverre genomen in strijd met de bij het voorbereiden van een besluit te betrachten zorgvuldigheid.

Instantie: Raad van State
Datum uitspraak: 30-05-2018
ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1798
Zaaknummer: 201702512/1/R1
Wetsartikelen: 1 lid 1 bijlage II Bor en 2 aanhef en lid 3 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Amsterdam/omgevingsvergunning

Toepassing Bor. Omvang geschil. Hotelnota. Uniek hotelconcept.

De rechtbank is naar het oordeel van de Afdeling niet in strijd met artikel 8:69 van de Awb buiten de omvang van het geding getreden. Raam heeft een aanvraag ingediend voor een omgevingsvergunning die betrekking heeft op bouwen, gebruik in afwijking van het bestemmingsplan en het slopen, verstoren, verplaatsen of in enig ander opzicht wijzigen van een bestaand monument. Met het besluit van 7 juni 2016 heeft het algemeen bestuur door middel van één omgevingsvergunning toestemming verleend om deze drie activiteiten te verrichten. Zelfs al zouden – zoals Raam stelt – de in beroep aangevoerde gronden alleen betrekking hebben op de activiteit gebruik in afwijking van het bestemmingsplan, dan betekent dat niet dat de rechtbank, bij het slagen van die gronden, had moeten volstaan met het vernietigen van de vergunning voor zover deze het gebruik in afwijking van het bestemmingsplan betreft. Dat, naar Raam stelt, de vergunde activiteiten niet onlosmakelijk samenhangen, maakt dit niet anders. Raam heeft er immers niet voor gekozen om gebruik te maken van de in artikel 2.7, tweede lid, van de Wabo geboden mogelijkheid om voor verschillende activiteiten een afzonderlijke omgevingsvergunning aan te vragen.

De Afdeling stelt vast dat uit het besluit van 7 juni 2016, waarin op bladzijde 13 de grondslag van de vergunde afwijking van het bestemmingsplan is toegelicht, noch uit de daaraan ten grondslag liggende ruimtelijke onderbouwing kenbaar blijkt dat de vergunning ook met toepassing van artikel 4, aanhef en vierde lid, van bijlage II van het Bor is verleend. Dit betekent dat het besluit van 7 juni 2016 in strijd met artikel 3:47, tweede lid, van de Awb is genomen. De rechtbank is om die reden terecht tot de conclusie gekomen dat er een gebrek kleeft aan de verleende omgevingsvergunning.

In de nota van toelichting bij het besluit tot wijziging van het Bor per 1 november 2014, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, is vermeld dat de verscheidene onderdelen van artikel 4 van bijlage II van het Bor in één omgevingsvergunning gecombineerd kunnen worden toegepast. Gelet hierop heeft het algemeen bestuur naar het oordeel van de Afdeling ook in het onderhavige geval tegelijkertijd een omgevingsvergunning kunnen verlenen voor het gewijzigde gebruik van een gedeelte van het gebouw met toepassing van artikel 4, aanhef en

negende lid, van bijlage II van het Bor en voor een uitbreiding van dat gebouw met toepassing van het vierde lid van dat artikel. De zinsnede 'eventueel in samenhang met bouwactiviteiten die de bouwoppervlakte of het bouwvolume niet vergroten' in artikel 4, negende lid, van het Bor heeft naar het oordeel van de Afdeling alleen betrekking op bouwactiviteiten waarvan het gebruik met toepassing van artikel 4, aanhef en negende lid, wordt vergund en niet op bouwactiviteiten die met toepassing van artikel 4, aanhef en vierde lid, worden vergund. De rechtbank heeft gelet hierop ten onrechte overwogen dat het algemeen bestuur niet bevoegd was om de afwijking van het bestemmingsplan ten behoeve van de hotelfunctie, de bar en het restaurant op de begane grond op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onderdeel a, onder 2°, van de Wabo in samenhang met artikel 4, aanhef en negende lid, van bijlage II van het Bor te vergunnen.

Gelet op hetgeen in het Hotelbeleid over het Soho House is opgenomen en in aanmerking genomen de nadere toelichting van het algemeen bestuur op dit punt, is de Afdeling van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het algemeen bestuur, gelet op zijn eigen beleid, niet tot de conclusie heeft kunnen komen dat sprake is van een uniek hotelconcept.

Instantie: Raad van State
Datum uitspraak: 23-05-2018
ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1697
Zaaknummer: 201705400/1/A1
Wetsartikelen: 3:47 lid 2 Awb, 8:69 lid 1 Awb, 2.7 lid 2 Wabo, 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 2° Wabo, 4 aanhef en lid 4 bijlage II Bor en 4 aanhef en lid 9 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Tiel/omgevingsvergunning bouwen

Parkeren. Bouwverordening. Relativiteitsbeginsel.

De Afdeling is van oordeel dat artikel 2.5.30, eerste lid, van de Bouwverordening in dit geval kennelijk niet strekt tot bescherming van het belang van appellanten, omdat kan worden uitgesloten dat een eventueel parkeertekort bij het vergunde bedrijfsgebouw zal leiden tot parkeeroverlast bij de percelen van appellanten. Dit betekent dat artikel 8:69a van de Awb in de weg staat aan een inhoudelijke beoordeling van de hogerberoepsgrond van appellanten over de gestelde strijd met artikel 2.5.30, eerste lid, van de Bouwverordening.

Instantie: Raad van State
Datum uitspraak: 16-05-2018
ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1628
Zaaknummer: 201704812/1/A1
Wetsartikelen: 2.5.30 lid 1 Bouwverordening Tiel 2012 en 8:69a Awb

RECHTSPRAAK

Lansingerland en Zoetermeer/omgevingsvergunning

Vervoersknooppunt. Drinkwaterleiding. Motivering besluit. Verwijzing naar nadeelcompensatieregeling. Normaal bedrijfsrisico.

Het college heeft in het besluit van 5 september 2017 zonder een nadere onderbouwing verwezen naar de nadeelcompensatieregeling uit de NKL 1999. De Afdeling overweegt dat het college hiermee onvoldoende heeft onderbouwd waarom de schade die het gevolg is van dat besluit niet zodanig groot is dat deze zonder dat daarvoor compensatie wordt geboden aan het nemen van dat besluit in de weg staat. De Afdeling heeft eerder overwogen in een uitspraak van 6 augustus 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:2943) over een aanwijzingsbesluit voor het verleggen van een leiding, dat het bestuursorgaan voor de afwikkeling van de schade kan verwijzen naar een nadeelcompensatieregeling, indien niet is gebleken of aannemelijk is gemaakt dat schade die het gevolg is van een besluit zodanig groot is dat deze zonder dat daarvoor compensatie wordt geboden aan het nemen van dat besluit in de weg staat en het bestuursorgaan een nadeelcompensatieregeling heeft getroffen op basis waarvan de schadekwestie kan worden afgewikkeld. Van belang is dat nadelige gevolgen van het besluit voor de belanghebbende niet onevenredig zijn in verhouding tot de met dat besluit te dienen doelen en dat er een reële mogelijkheid is voor de belanghebbende om nadeelcompensatie te krijgen. In het onderhavige geval is een omgevingsvergunning voor het afwijken van een bestemmingsplan aan de orde, in welk kader het college, mede gelet op de tussenuitspraak, dient te toetsen of de nadelige gevolgen van dat besluit voor Dunea niet onevenredig zijn in verhouding tot de met dat besluit te dienen doelen. Die evenredigheidstoets overeenkomstig artikel 3:4, tweede lid, van de Awb heeft het college in het besluit van 5 september 2017 met de enkele verwijzing naar de NKL 1999 naar het oordeel van de Afdeling onvoldoende verricht.

De rechtsgevolgen van het bestreden besluit worden echter in stand gelaten omdat volgens de Afdeling het college in redelijkheid de omstandigheid dat BAL-1 reeds ongeveer 30 jaar aanwezig is en dat wijzigingen daaraan gelet op die tijdspanne op grond van de NKL 1999 tot het normale bedrijfsrisico behoren, in aanmerking heeft mogen nemen bij de belangenafweging. Onder deze omstandigheden heeft het college in redelijkheid een zwaarder gewicht kunnen toekennen aan de realisatie van het project vervoersknoop Bleizo dan aan het

financiële belang van Dunea.

Instantie: Raad van State
Datum uitspraak: 16-05-2018
ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1620
Zaaknummer: 201605556/3/R3
Wetsartikelen: 3:4 lid 2 Awb, 3:46 Awb en 8:72 lid 3 aanhef en onderdeel a Awb